

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 26 Ιανουαρίου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 31-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 4/4-1-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα, «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και της παρεμβαίνουσας ένωσης οικονομικών φορέων με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. 9129314/30-12-2020 απόφασης του Αναπληρωτή Δ/ντος Συμβούλου του ... περί ανάθεσης στον ίδιο για τον ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΣΤΕΓΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ... ΔΙΚΤΥΟΥ ... ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ..., κατά το μέρος ...-.../... και της με αριθμ. 9129317/30-12-2020 απόφασης αυτού περί ανάθεσης στον παρεμβαίνοντα για τον ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΣΤΕΓΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ... ΔΙΚΤΥΟΥ ... ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ..., κατά το μέρος υπηρεσιών για ... ΚΑΙ ... και ...-..., καθώς και των συναφών Προσκλήσεων προς τον ίδιο και τον παρεμβαίνοντα προς υπογραφή των οικείων συμβάσεων, αθροιστικής αξίας άνευ ΦΠΑ 228.433,73 ευρώ (104.154,00 ευρώ για ... ΚΑΙ ... και 124.279,73 ευρώ για ... ΚΑΙ ... ΚΑΙ ...-...), αποφάσεις αναρτηθείσες στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ την 31-12-2020. Οι ως άνω Αποφάσεις αφορούν τη διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης που προκηρύχθηκε με τη με αρ. πρωτ. 9119934/21-10-2020

πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος του αναθέτοντος, για τον ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΣΤΕΓΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ... ΔΙΚΤΥΟΥ ... ΠΕΡΙΟΧΗΣ ... ΚΑΙ ... ΔΥΝΑΜΕΙ ΑΡ. 58 Ν. 4722/2020, , που απεστάλη στους ενδιαφερόμενους προς συμμετοχή την 21-10-2020. Ο αναθέτων υπέβαλε τις από 19-1-2021 Απόψεις του, κατά των οποίων ο προσφεύγων ασκεί το από 13-11-2020 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.143,00 ευρώ, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου έκδοσης της οικείας πρόσκλησης, στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, ασκείται η από 4-1-2021 προσφυγή του ήδη αναδόχου κατά την πρώτη ως άνω προσβαλλομένη, προσφεύγοντος, ως προς τη δι' αυτής ανατειθέμενη σύμβαση, κατά των από 31-12-2020 δημοσιευθεισών ως άνω αποφάσεων, δια των οποίων κατά την πρώτη ως άνω απόφαση αναδεικνύεται ο ίδιος ανάδοχος της οικείας σύμβασης, κατά τη δεύτερη αναδεικνύεται για έτερο μέρος υπηρεσιών ο εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος από 18-1-2021, κατόπιν της από 8-1-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνων, ενώ δια των συμπροσβληθεισών προσκλήσεων καλούνται αμφότεροι για την υπογραφή των οικείων καθ' έκαστον συμβάσεων. Προδήλως δε άνευ εννόμου συμφέροντος ασκείται η προσφυγή κατά της πρώτης ως άνω προσβαλλομένης, ως και της οικείας περί υπογραφής σύμβασης προσκλήσεως, αφού δι' αυτών αποκλειστικά ωφελείται ο προσφεύγων, ενώ άλλωστε αμφότερες οι προσκλήσεις προς υπογραφή, απαραδέκτως προσβάλλονται ως μη εκτελεστού

χαρακτήρα πράξεις, αλλά και άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού δι' αυτών ούτε κάποια διακριτή έννομη συνέπεια και βλάβη είναι εξ αντικειμένου δυνατόν να παράγεται, πέραν όποιας απορρέει δια των ήδη προσβληθεισών αποφάσεων ανάθεσης ούτε επέρχεται κάποιο έννομο αποτέλεσμα, διακριτό σε σχέση με τις αποφάσεις ανάθεσης, παρά πληροφορούν τους αναδόχους για την επικείμενη σύναψη σύμβασης και τους καλούν σχετικά προς αυτή. Σε κάθε περίπτωση, κατά το προηγηθέν ιστορικό της υπόθεσης, δια της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 21-10-2020 οικείας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος με αρ. πρωτ. 9119934/21-10-2020, κλήθηκε αυτός να υποβάλει προσφορά, για μέρος των υπό ανάθεση υπηρεσιών. Ο προσφεύγων προσέβαλε την οικεία πρόσκληση, καθ' ο μέρος δεν του ανετέθη το σύνολο του υπό ανάθεση έργου, αλλά μόνο του ήμισυ, ενώ το άλλο ήμισυ αποφασίστηκε να ανατεθεί στην ήδη κατά την ως άνω προηγηθείσα υπόθεση, αλλά και ήδη νυν εκ νέου παρεμβαίνουσα, η οποία είχε κληθεί με τη με αρ. πρωτ. 9119932/21-10-2020 πρόσκληση του αναθέτοντος να υποβάλει προσφορά για το έργο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΣΤΕΓΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ... ΔΙΚΤΥΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ... ΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ... ΓΡΑΜΜΗΣ Αμφότερες οι προσκλήσεις αφορούσαν κίνηση διαδικασίας απευθείας ανάθεσης κατά το παρατείνον τον κυρωτικό της ΠΝΠ 64^Α/14-3-2020, Ν. 4682/2020, άρ. 58 Ν. 4722/2020, η οποία έλαβε χώρα ενώ διενεργείται η προκηρυχθείσα με αρ. πρωτ. Διακήρυξης ..., διαγωνιστική διαδικασία ανάθεσης έργου καθαρισμού του αναθέτοντος για το σύνολο των στεγασμένων και υπαιθρίων χώρων των σταθμών του δικτύου του για 2 έτη, στην οποία μετείχαν και ο προσφεύγων και η παρεμβαίνουσα ένωση, ο δε προσφεύγων ήδη δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 1039/2020, απεκλείσθη από την ως άνω διαγωνιστική διαδικασία και η περαιτέρω Αίτηση Αναστολής του κατά της Απόφασης αυτής, ενώπιον της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ ήδη απερρίφθη, κατά το γνωστοποιηθέν στην ΑΕΠΠ, διατακτικό της οικείας Απόφασης ΕΑ ΣΤΕ 248/5.11.2020. Για τη δε κάλυψη των ενδιαμέσων αναγκών του και ενόψει της οικείας χρονοτριβής, ο αναθέτων κάλεσε τον προσφεύγοντα και την παρεμβαίνουσα, έκαστο προς ανάληψη δια απευθείας αναθέσεως, αυτοτελούς καθ' έκαστον, συμβατικού

αντικειμένου όλως περιορισμένης χρονικής διάρκειας και προς κάλυψη κατεπειγουσών και άμεσων προσωρινών αναγκών. Ούτως, εν προκειμένω, ο προσφεύγων προσέβαλε την ως άνω πρόσκληση για τον λόγο ότι δεν κλήθηκε να υποβάλει προσφορά στην οικεία προσβαλλόμενη πρόσκληση, για όλες τις υπηρεσίες καθαρισμού σταθμών δικτύου του ..., ήτοι δεν του απευθύνθηκε πρόσκληση προς απευθείας σε αυτόν ανάθεση του συνόλου των σχετικών υπηρεσιών που αποτέλεσαν αντικείμενο της οικείας εν εξελίξει διαγωνιστικής διαδικασίας, αλλά μόνο του ημίσεος αυτών, προσβάλλοντας την πράξη πρόσκλησης του ιδίου προς ανάθεση του οικείου αντικειμένου, καθ' ο μέρος δεν ήταν μεγαλύτερο, ήτοι δεν περιέλαβε και το αντικείμενο της όλως διακριτής υπό ανάθεση στην παρεμβαίνουσα, σύμβασης. Πλην όμως, επί της ως άνω προηγηθείσας προσφυγής του, με την Απόφαση ΑΕΠΠ 1538/2020 και ασχέτως ότι ο νυν προσφεύγων ήδη απεκλείσθη, μη οριστικώς πάντως, από την εν εξελίξει διαγωνιστική διαδικασία, η ως άνω επιτρέπουσα κατ' εξαίρεση και υπό τις νυν τρέχουσες ειδικές συνθήκες, απευθείας ανάθεση σχετικής υπηρεσίας, διάταξη της ως άνω ΠΝΠ και άρα και του κυρώσαντος αυτήν ως άνω νόμου, ως και της παρατείνουσας την ισχύ του τελευταίου, ως άνω νεότερου νόμου (Απόφαση ΑΕΠΠ 387/2020), η οποία δικαιολογείται από λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος συνισταμένου στην αντιμετώπιση πρωτοφανούς και απρόβλεπτης απειλής για τη δημόσια υγεία, τη δημόσια τάξη και την κρατική ασφάλεια, ως και τη ζωή του συνόλου των πολιτών, θεσπισθείσα δε στο πλαίσιο ευρύτερων εκτάκτων μέτρων περιορισμού ελευθεριών των πολιτών, ακριβώς προς διασφάλιση βέλτιστης δυνατής αντιμετώπισης της ως άνω απειλής, ορίζει όσον αφορά τις υπαγόμενες στο πεδίο εφαρμογής της υπηρεσίες και αντικείμενα, μεταξύ των οποίων και οι υπηρεσίες καθαριότητας, όπως εν προκειμένω, ειδική και εξαιρετική ευχέρεια, για περιορισμένο χρόνο και διάρκεια, των αναθετουσών αρχών, μεταξύ των οποίων προδήλως και σε κάθε περίπτωση και του νυν αναθέτοντος, όπως κατά παρέκκλιση κάθε σχετικής με την ανάθεση των υπηρεσιών αυτών διάταξης της οικείας νομοθεσίας, προβαίνουν σε απευθείας αναθέσεις των οικείων συμβάσεων. Ο νομοθέτης δε, δεν αναφέρθηκε σε διαδικασία διαπραγμάτευσης άνευ δημοσίευσης, όπως στο

άρ. 32 Ν. 4412/2016, οι προϋποθέσεις του οποίου εν προκειμένω ουδεμία έννομη σημασία έχουν, δεδομένου του οριζοντίου και απροϋπόθετου χαρακτήρα της διάταξης της παραπάνω Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου και της κυρωτικής αυτής διάταξης νόμου, αλλά σε απευθείας ανάθεση, ήτοι τη διαδικασία του άρ. 118 Ν. 4412/2016, επεκτείνοντας τη και σε όσα αντικείμενα, ανεξαρτήτως εκτιμωμένης αξίας, ανήκουν στο πεδίο εφαρμογής της παραπάνω Πράξης και κυρωτικής αυτής νομοθετικής διάταξης. Η ως άνω απευθείας ανάθεση συνίσταται σε άνευ οιασδήποτε διαδικασίας των άρ. 26 επ. Ν. 4412/2016 ανάθεση της σύμβασης σε οιονδήποτε οικονομικό φορέα επιλογής της αναθέτουσας, η οποία ναι μεν δύναται προς βέλτιστη διασφάλιση των συμφερόντων της να καλεί, όπως εν προκειμένω περισσότερους οικονομικούς φορείς ώστε να επιλέξει μεταξύ τους, ουδόλως όμως τούτο είναι υποχρεωτικό για την ίδια, στο πλαίσιο της απευθείας ανάθεσης και άρα, δεν γεννώνται δικαιώματα των τυχόν προσκαλουμένων από την οικεία πράξη εκκίνησης της ως άνω διαδικασίας και δη τους οικείους όρους αυτής. Τούτο διότι ακριβώς η αναθέτουσα έχει ανέλεγκτη και απεριορίστη βάσει της παραπάνω διάταξης ευχέρειας, ακόμη και να μην καλέσει οιονδήποτε πλην ενός οικονομικού φορέα και να μην διενεργήσει οιαδήποτε διαδικασία επιλογής ούτως ή άλλως, αλλά να αναθέσει απευθείας σε οιονδήποτε κρίνει η ίδια. Θα διέφερε δε η περίπτωση, εξ ου και η ΑΕΠΠ διατηρεί αρμοδιότητα και επί διαδικασιών κατά το νομικό καθεστώς της προκειμένης, όσον αφορά την προστασία ήδη υποβάλλοντος προσφορά στο πλαίσιο του κανονιστικού περιεχομένου αυτού, αν ο μετέχων προέβαλε εσφαλμένη εφαρμογή του τελευταίου από την αναθέτουσα και τούτο, διότι σε αυτήν την περίπτωση δεν θα προσβαλλόταν η εκ του νόμου αρμοδιότητα της αναθέτουσας να διαμορφώσει κατά την κρίση της τον τρόπο επιλογής αναδόχου προς απευθείας ανάθεση, όπως εν προκειμένω, αλλά η εκ μέρους της εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου που η ίδια θέσπισε. Ουδόλως όμως, εν προκειμένω συντρέχει τέτοια περίπτωση. Και ναι μεν η τήρηση κανόνων σχετιζομένων με την προστασία του δημοσιολογιστικού συμφέροντος της αναθέτουσας, της εργασίας και ασφάλισης και της ικανοποίησης σκοπών δημοσίου συμφέροντος συναπτομένων με την εκτέλεση του συμβατικού

αντικειμένου και του τιμήματος αυτού, εξακολουθούν και εφαρμόζονται στο πλαίσιο της δημοσιολογιστικής ευθύνης των οικείων αρμοδίων οργάνων αυτής, πλην όμως ουδόλως γεννάται δικαίωμα οικονομικού φορέα προστατευτέο κατά το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016 περί διεκδίκησης της οικείας ανάθεσης στον ίδιο, ακριβώς διότι, προβλέποντας η ως άνω διάταξη απευθείας ανάθεση, αναίρεσε εξ αρχής οιοδήποτε έννομο δικαίωμα οικονομικού φορέα στην ανάθεση αυτή, αφού η αναθέτουσα ούτως ή άλλως κατ' ανέλεγκτη κρίση της επιλέγει ανάδοχο και άρα και για την ταυτότητα του νομικού και πραγματικού λόγου, κατά ίδια ανέλεγκτη κρίση της θεσπίζει τους όρους για την επιλογή του. Θα ήταν, εξάλλου παράλογο, από τη μία πλευρά η αναθέτουσα να δύναται να επιλέξει ανάδοχο άνευ οιασδήποτε διαδικασίας και από την άλλη να περιορίζεται ως προς τους τυχόν όρους της διαδικασίας επιλογής του, την οποία η ίδια θα επέλεγε να διεξαχθεί, αντί άμεσης και άνευ διαδικασίας, ανάθεσης. Κατά το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016 όμως και δη τα άρ. 345, 346 και 360 αυτού, το δικαίωμα προδικαστικής προσφυγής επιφυλάσσεται μόνο προς προστασία του δικαιώματος διεκδίκησης και ανάληψης δημόσιας σύμβασης και συναρτάται άμεσα με αυτό και δη, υπέρ οικονομικών φορέων που προτίθενται να ασκήσουν το ως άνω δικαίωμα, αλλά εμποδίζονται από τους όρους της διαδικασίας, όσον αφορά την προσβολή διακήρυξη. Εν προκειμένω όμως δεν υφίσταται τέτοια δικαίωμα διεκδίκησης της σύμβασης ούτε υποχρέωση της αναθέτουσας να τηρήσει συγκεκριμένη κατά το κανονιστικό της περιεχόμενο διαδικασία για την ανάθεση της, στο πλαίσιο της οποίας διαδικασία αν έλειπε το προσβαλλόμενο μέρος της προσβαλλομένης, ήτοι ο περιορισμός αξίας της ο οικονομικός φορέας θα αναδεικνυόταν ανάδοχος μιας υπό ανάθεση σύμβασης (συνιστάμενης στο μέρος που ανατίθεται στον έτερο οικονομικό φορέα και παρεμβαίνοντα) και άρα, ελλείπει προστατευτέου δικαιώματος, αλλά και της συνδεομένης μετ' αυτού κανονιστικής δέσμευσης της αναθέτουσας από συγκεκριμένο πλαίσιο κανόνων επιλογής αναδόχου, δεν υφίσταται και έννομο συμφέρον για άσκηση τέτοιας, όπως η προκείμενη, προσφυγής. Δεύτερον και ασχέτως των ανωτέρω, κρίθηκε ότι ο προσφεύγων, ουδόλως έχει οιοδήποτε έννομο δικαίωμα να αξιώνει τη σε αυτόν απευθείας ανάθεση οιοδήποτε εν γένει συμβατικού αντικειμένου του

αναθέτοντος, πολλώ δε μάλλον την παράλειψη ανάθεσης σε αυτόν πρόσθετου από αυτό που του ανατίθεται απευθείας, αντικειμένου, αφού ασχέτως του ειδικού καθεστώτος υπό το οποίο επιτρεπτά προκηρύχθηκε η νυν προσβαλλόμενη εξαιρετική διαδικασία, δεν παύει να συνιστά μια απευθείας ανάθεση, η οποία εξ ορισμού και εκ των διεπουσών αυτή, άλλωστε, στο κοινό τυπικό πλαίσιο στο οποίο επιτρέπεται, διατάξεων, συνιστά ενάσκηση ανέλεγκτης ευχέρειας του αναθέτοντος, όσον αφορά τους όρους της, το φυσικό και οικονομικό της αντικείμενο (εφόσον, στην κοινή απευθείας ανάθεση, τηρούνται πάντως τα κατά νόμο όρια εκτιμώμενης αξίας, συνθήκη αδιάφορη εν προκειμένω, τους επιλεγέντες προς υποβολή προσφοράς, τα προσόντα και την ταυτότητα αυτών, ακόμη και το αν θα κληθούν περισσότεροι ή και μόνο ένας. Εξάλλου, ακριβώς επειδή πρόκειται για απευθείας ανάθεση, μια διαδικασία εγγενώς και εξ ορισμού εξαιρούμενη από το πεδίο εφαρμογής των αρχών του ανταγωνισμού, της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας και της διαφάνειας, αποκλείεται εξ αρχής κάθε δικαίωμα του καλούμενου προς τέτοια ανάθεση να επικληθεί τις ανωτέρω αρχές προς επαύξηση του απευθείας σε αυτόν απονεμόμενου συμβατικού αντικειμένου, το οποίο πάντως του απονέμεται ακριβώς, άνευ ανταγωνισμού και άρα, κατ' απόκλιση των ως άνω αρχών, εξ αρχής. Ακριβώς προς τούτο, ακόμη και αν πρόκειτο για μια απευθείας ανάθεση λόγω ποσού, κατά τις κοινές διατάξεις του Ν. 4412/2016, προδήλως δεν θα δύνατο ο καλούμενος προς απευθείας ανάθεση να παραπονηθεί, όχι τυχόν γιατί δεν προκηρύχθηκε τακτική διαδικασία ή γιατί τυχόν κατά κατάτμηση αντικειμένου ναι μεν αναλαμβάνει ένα μέρος εργασιών, αλλά θα δύνατο να αναλάβει το σύνολο τυχόν αυτών, αν προκηρυσσόταν διαγωνισμός με ενιαίο αντικείμενο, αλλά, επειδή, ανατίθενται απευθείας άλλα, κατ' αυτόν συναφή αντικείμενα και σε άλλους οικονομικούς φορείς, συγχρόνως με αυτό που ανατίθεται στον ίδιο ούτε προφανώς να προσβάλει την πράξη απευθείας ανάθεσης στον ίδιο ή την πρόσκληση, ως εν προκειμένω, να υποβάλει προσφορά για απευθείας ανάθεση και δη, ειδικώς απευθυνόμενη αποκλειστικά στον ίδιο, επειδή απλώς δεν αφορά μεγαλύτερο προϋπολογισμό ή φυσικό αντικείμενο. Άλλωστε, ασχέτως των ανωτέρω, οι οικονομικοί φορείς ουδόλως

δύνανται παραδεκτώς να αμφισβητήσουν την ανέλεγκτη ευχέρεια των αναθετουσών αρχών να διαμορφώσουν το καταρχήν φυσικό και οικονομικό αντικείμενο των υπό ανάθεση συμβάσεων σε αυτούς και τούτο ενώ μάλιστα, εν προκειμένω πρόκειται για ούτως ή άλλως ανελέγκτως ανατειθέμενη απευθείας σύμβαση. Εξάλλου, ουδόλως αμφισβητείται ότι ο αναθέτων δεν ήταν προφανώς υποχρεωμένος να προβεί σε απευθείας ανάθεση, ακόμη και του ίδιου του αντικειμένου που αποφάσισε να αναθέσει στον προσφεύγοντα, αλλά δυνατό να το αναθέσει δια κάθε τρόπου, ακόμη προφανώς και δια τακτικής διαδικασίας, ενώ άλλωστε, ουδόλως ήταν υποχρεωμένος ο αναθέτων να απευθύνει την πρόσκληση προς υποβολή προσφοράς όσον αφορά το αντικείμενο της νυν προσβαλλομένης, στον ίδιο, αλλά δυνατό να την απευθύνει σε περισσότερους, επί τω τέλει επαύξησης του ανταγωνισμού και μείωσης του επιτευκτέου τιμήματος, ευχέρειες που δεν άσκησε ο αναθέτων εν προκειμένω. Δεδομένου όμως, ότι ο αναθέτων δεν ήταν καν υποχρεωμένος να αναθέσει απευθείας οτιδήποτε στον προσφεύγοντα και δη να καλέσει μάλιστα αποκλειστικά τον ίδιο για οιοδήποτε εν γένει αντικείμενο, δεν νοείται αντιστοίχως προστατευτέο έννομο δικαίωμα του προσφεύγοντος να αξιώνει μεγαλύτερο αντικείμενο δια απευθείας αναθέσεως σε αυτόν, ήτοι δεν υφίσταται η κατ' άρ. 346 και 360 Ν. 4412/2016 στοιχειώδης προϋπόθεση παραδεκτής άσκησης προδικαστικής προσφυγής, δηλαδή το αυτό καθαυτό «δικαίωμα» του προσφεύγοντος να του ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση, πολλώ δε μάλλον σύμβαση που δεν αφορά τη δια της προηγηθείσας προσφυγής εκ του νυν προσφεύγοντος τότε προσβαλλομένη, αλλά μη προσβαλλομένη έτερη (προς την παρεμβαίνουσα) πρόσκληση, δια της προσβολής του κατά τον προσφεύγοντα, μειωμένου αντικειμένου της νυν προσβαλλομένης που αναθέτει απευθείας στον ίδιο. Αβασίμως και εσφαλμένα δε κρίθηκε ότι ο προσφεύγων επικλήθηκε «κατάτμηση» αντικειμένου, όρος που αφορά περιπτώσεις όπου η αναθέτουσα χωρίζει αδικαιολογήτως ένα ενιαίο συμβατικό αντικείμενο προς διακριτή δημοπράτηση των μερών του σε επιμέρους διαδικασίες, μικρότερης εκτιμώμενης αξίας, προς τον σκοπό καταστράτηγησης των οικείων ορίων και προς αποφυγή, ως εκ τούτου, εφαρμογής των ενωσιακών και εθνικών κανόνων

που διέπουν τις διαδικασίες που αφορούν την όλη εκτιμώμενη αξία του αληθούς αντικειμένου, αν αυτό είχε δημοπρατηθεί ολόκληρο. Εν προκειμένω όμως, ουδόλως συνέτρεχαν τα ανωτέρω, προεχόντως διότι εκ της φύσεως της διαδικασίας, αυτή κινείται εξαρχής εκτός του πλαισίου εφαρμογής των οικείων κανόνων και των τυπικών, ανταγωνιστικού χαρακτήρα, διαδικασιών που προβλέπει ο Ν. 4412/2016, με συνέπεια οι περί κατατμήσεως κανόνες να μην είναι εξαρχής εφαρμοστέοι και να στερούνται νοήματος (αφού σκοπούν στην πρόληψη μιας κατάστασης που εκ φύσεως χαρακτηρίζει ούτως ή άλλως τη νυν διαδικασία) και ενώ εξάλλου, πέραν του ότι ουδόλως η επιλογή της νυν διαδικασίας εξαρτάται από οιοδήποτε όριο εκτιμώμενης αξίας, ο προσφεύγων δεν παραπονέθηκε επειδή τυχόν δεν προκηρύχθηκε το όλο κατ' αυτόν αντικείμενο, δια τακτικής διαδικασίας, ανταγωνιστικής και επιτρέπουσα ελεύθερη ή αυξημένη συμμετοχή, αλλά γιατί δεν του ανατέθηκε απευθείας, στον ίδιο αποκλειστικά δηλαδή, το όλο κατ' αυτόν αντικείμενο, παρά μέρος αυτού. Τρίτον και ασχέτως των ανωτέρω, ο προσφεύγων δεν προσέβαλε την ως άνω διακριτή πράξη πρόσκλησης προς την παρεμβαίνουσα να υποβάλει προσφορά για το διακριτό προς αυτήν απευθυνόμενο αντικείμενο, αλλά αποκλειστικά την προς τον ίδιο πρόσκληση, καθ' ο μέρος δεν είχε επαυξημένο αντικείμενο. Ούτως όμως και δεδομένου ότι κατ' άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016, η ΑΕΠΠ δύναται μόνο, κατ' αποδοχή προσφυγής, να ακυρώσει τη δι' αυτής προσβαλλομένη και όχι να προβεί σε δημιουργικά μέτρα, που συνίστανται στην εκ της ΑΕΠΠ μεταβολή ακυρούμενης πράξης και δη, εν προκειμένω πράξης πρόσκλησης προς απευθείας ανάθεση ούτε η ΑΕΠΠ δύναται να μεταβάλει ή να ακυρώσει μη προσβαλλόμενες πράξεις ή να διατάξει τον αναθέτοντα να προβεί σε ενέργειες και θετικά μέτρα που βαίνουν πέραν της ακύρωσης της προσβαλλομένης και ενώ, η τότε προσβαλλομένη αποκλειστικώς ωφελούσε τον προσφεύγοντα και κανένα άλλο, με αποτέλεσμα η ακύρωση της να τον ζημιώνει εν τέλει, χωρίς εξάλλου κατά τα ανωτέρω, η ΑΕΠΠ να δύναται να προδιαγράψει θετικές μελλοντικές ενέργειες του αναθέτοντος, πολλώ δε μάλλον να διατάξει τον τελευταίο να εκδώσει νέα πρόσκληση, καταργώντας και τη μη προσβαλλομένη που απευθύνθηκε προς την παρεμβαίνουσα, η οποία νέα πρόσκληση θα καλεί

ειδικώς και αποκλειστικώς τον προσφεύγοντα να προσφερθεί να αναλάβει το αντικείμενο και των δύο νυν προσκλήσεων, η προηγηθείσα προσφυγή κρίθηκε τυγχάνει απορριπτά προεχόντως ως αλυσιτελής κατά το ίδιο το αντικείμενο και αιτητικό της και ως ασκούμενη άνευ εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος, το οποίο άλλωστε πρέπει να είναι άμεσο και ενεστώς, μεταξύ άλλων. Εξάλλου, ουδόλως, ακόμη και αν ακυρωνόταν η τότε προσβαλλομένη, ήταν δυνατόν να προδιαγραφεί και να υποτεθεί, πολλώ δε μάλλον να διαταχθεί ο αναθέτων σχετικά, πως ο τελευταίος δεν θα μεταβάλει το υπό ανάθεση αντικείμενο, δεν θα καλέσει περισσότερους οικονομικούς φορείς να υποβάλουν προσφορά σε πλαίσιο πρόσκλησης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης, δεν θα επιλέξει τυχόν να προκηρύξει ανοικτή ή εν γένει τακτική διαδικασία ανάθεσης για το νυν υπό ανάθεση αντικείμενο εκάστης ή και ομού, αμφοτέρων των προσκλήσεων ή ακόμη και να απέχει από οιαδήποτε άλλη ενέργεια, περιπτώσεις στις οποίες, ουδόλως η ακύρωση της τότε προσβαλλομένης θα επέφερε οιαδήποτε ωφέλεια στον προσφεύγοντα, αλλά αντίθετα θα τον έβλαπτε δια της ματαίωσης ανάληψης αντικειμένου για το οποίο ήδη, αποκλειστικώς ο ίδιος, κλήθηκε να προσφέρει. Τέταρτον, ακόμη και οι επιμέρους ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, περί του γιατί θα έπρεπε να ανατεθεί ειδικώς στον ίδιο και το αντικείμενο που ανατίθεται στην παρεμβαίνουσα, κρίθηκ ότι είναι απορριπτέοι, αόριστοι και άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενοι, αφού το γεγονός πως τυχόν απαιτείται ειδική εκπαίδευση προσωπικού, που θα επιβαρύνει οικονομικά τον ανάδοχο, ενώ ο ίδιος ο προσφεύγων απαλλάσσεται αυτού, λόγω προηγούμενης εκπαίδευσης των εργαζομένων του, προβάλλεται εκ συμφέροντος τρίτου και δη του έτερου αναδόχου, ήτοι της παρεμβαίνουσας, η οποία ούτως θα έχει περιορισμένο κατά τον προσφεύγοντα και τη λογική συνέχεια των ισχυρισμών του, κέρδος (ασχέτως όμως, ότι θα δύναται ούτως και η παρεμβαίνουσα, επωμιζόμενη τώρα το οικείο κόστος, να αποκτήσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, συνιστάμενο στην απαλλαγή μελλοντικής εκπαίδευσης, στο πλαίσιο επόμενων μελλοντικών διαδικασιών του αναθέτοντος), ως και του αναθέτοντος), ως και του αναθέτοντος, ο οποίος όμως ήδη έχει επωμιστεί το οικείο κόστος, διαμορφώνοντας ήδη τις σχετικές εκτιμώμενες αξίες ούτως ή άλλως, χωρίς

άλλωστε ο προσφεύγων να αποδεικνύει καν το ανέφικτο εκτέλεσης της υπό ανάθεση στην παρεμβαίνουσα της ως άνω απευθυνθείσας προς αυτήν, σύμβασης ή το ζημιογόνο αυτής, με δεδομένη την οικεία εκτιμώμενη αξία της, αφού αορίστως επικαλείται την παράβαση εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, χωρίς να υποδεικνύει πώς όσον αφορά τη συγκεκριμένη σύμβαση και με βάση τα ειδικά δεδομένα αυτής όσον αφορά την απασχόληση προσωπικού, το ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος ανέρχεται σε συγκεκριμένο ποσό, που δια της προσθέσεως διοικητικού κόστους που περιλαμβάνει κόστος εκπαίδευσης αναλόγως των, επί αυτής της συγκεκριμένης σύμβασης, εργαζόμενων, θα καταστεί η εκτέλεση της, επί του επιμέρους συγκεκριμένου προϋπολογισμού της, εξαρχής ζημιογόνος. Εξάλλου, ομοίως αόριστα και αναπόδεικτα, ως και υποθετικά, ο προσφεύγων κρίθηκε ότι επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα δεν διαθέτει ούτε δύναται να προσλάβει κανένα ήδη εκπαιδευμένο σχετικά εργαζόμενο ή τουλάχιστον ερείδει το σύνολο του ως άνω ισχυρισμού του περί της ανάγκης κόστους εκπαίδευσης εργαζομένων, σε τέτοια προϋπόθεση. Επιπλέον άλλωστε, ακόμη και αν η αξία της κάθε επιμέρους υπό ανάθεση σύμβασης είναι ανεπαρκής για να καλύψει το σύνολο του κόστους εκτέλεσης, τούτο δύναται να θεμελιώσει μεν ισχυρισμό του ήδη κληθέντος προς προσφορά επί της σύμβασης αυτής, κατά της αξίας της υπό ανάθεση σε αυτόν συμβάσεως, όχι όμως ισχυρισμό και αίτημα μη κληθέντος και άρα, εξαρχής μη έχοντος εν γένει δικαίωμα να αναλάβει τη σύμβαση, να ανατεθεί η σύμβαση με την αυτή αξία στον ίδιο και να κληθεί αποκλειστικά αυτός, προσβάλλοντας τη διακριτική ευχέρεια του αναθέτοντος προς επιλογή, στο πλαίσιο απευθείας ανάθεσης, του κύκλου των οικονομικών φορέων εκ των οποίων θα επιλέξει ανάδοχο, επί τη βάσει ότι μόνο ο ίδιος δύναται να την εκτελέσει κατά μη ζημιογόνο τρόπο και τούτο, ασχέτως του αορίστου και αναποδείκτου των οικείων ισχυρισμών. Για τους ανωτέρω άλλωστε λόγους, ομοίως κρίθηκε ότι αορίστως ο προσφεύγων επικαλείται το άρ. 68 Ν. 3863/2010, χωρίς να επικαλείται και να αποδεικνύει το ζημιογόνο ή το διακινδυνεύον την κάλυψη των εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του αναδόχου, του τιμήματος της υπό ανάθεση στην παρεμβαίνουσα, σύμβασης δια συγκεκριμένων στοιχείων επί

τη βάση των αναγκών και του κατ' ελάχιστον συγκεκριμένου κόστους της τελευταίας και δη, ασχέτως ότι δεν προσέβαλε την πράξη πρόσκλησης της τελευταίας. Ομοίως δε αλυσιτελώς, ο προσφεύγων κρίθηκε ότι επικαλείται γνωμοδοτήσεις της ΕΑΑΔΗΣΥ και διευκρινίσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που πάντως ουδόλως αναιρούν την ισχύ των διατάξεων δια των οποίων διενεργείται η νυν διαδικασία ούτε προφανώς έχουν οιαδήποτε κανονιστική ισχύ και δη έναντι των τελευταίων, αφού πάντως τα ως άνω έγγραφα αναφέρονται στη ανάγκη για φειδώ χρήσης των διατάξεων περί πρόσκλησης άνευ προηγούμενης δημοσίευσης (έχοντας εκδοθεί πριν εξάλλου, το νυν εφαρμοστέο νομοθετικό πλαίσιο, που αναφέρεται σε απευθείας ανάθεση και όχι σε πρόσκληση διαπραγμάτευσης του άρ.32 Ν. 4412/2016), ενώ ο προσφεύγων δεν αξιώνει την ακύρωση προς διενέργεια τακτικής διαδικασίας, αλλά την απευθείας ανάθεση στον ίδιο μεγαλύτερου αντικειμένου, επικαλούμενος άλλωστε, αορίστως και αναπόδεικτα, ότι ο ίδιος είναι ο μόνος οικονομικός φορέας στον όλο κλάδο της καθαριότητας που δύναται να εκτελέσει τις υπό ανάθεση συμβάσεις, ισχυρισμός που ουδόλως δύναται να τεκμηριωθεί αποκλειστικά επί τη βάση της θέσης του ως νυν αναδόχου και εκπαίδευσης του προσωπικού του, αφού άλλωστε, το ζήτημα της αποκλειστικής δυνατότητας ομαλής, αποτελεσματικής και οικονομικής εκτέλεσης είναι πολύ συνθετότερο και προϋποθέτει πολύ περισσότερες παραμέτρους, από την απλή ήδη σχετική εκπαίδευση προσωπικού και την ήδη απορρόφηση ενός σχετικού κονδυλίου διοικητικού κόστους από έναν οικονομικό φορέα, ζήτημα που άλλωστε αφορά την παρεμβαίνουσα και το σκοπούμενο βραχυπρόθεσμο κέρδος της και πάντως ούτε έτυχε εκ του προσφεύγοντος συγκεκριμένης επίκλησης ούτε απόδειξης, αδυναμία της τελευταίας, αλλά και κάθε άλλου οικονομικού φορέα, να ανταποκριθεί στα οικεία κόστη, επί τη βάση του προϋπολογισμού της ανάθεσης του προς αυτήν αντικειμένου. Πολλώ δε μάλλον, κρίθηκε ότι όσα ο προσφεύγων αναφέρει, δεν δύνανται να στοιχειοθετούνται σε έναν κλάδο όπως η καθαριότητα, με πλήθος δραστηριοποιούμενων επιχειρήσεων και σε ένα νυν αντικείμενο που ουδεμία ειδικότητα ή σύνθετο εξαιρετικό και τεχνικό χαρακτήρα έχει σε σχέση με άλλες, εν πολλοίς παρόμοιες, κοινές συμβάσεις καθαρισμού,

ώστε να δύναται να εκτελεστεί μόνο από μια επιχείρηση και δη, τον ήδη αποκλεισθέντα, έστω και μη οριστικώς, στην οικεία εν εξελίξει διαγωνιστική διαδικασία για το αυτό αντικείμενο, προσφεύγοντα. Άλλωστε, ουδείς κανόνας υφίσταται ότι οι αναθέτουσες πρέπει ες αεί να αναθέτουν απευθείας στον ανάδοχο της τελευταίας διαδικασίας που διενήργησαν έως ότου να ολοκληρωθεί η επόμενη διαγωνιστική διαδικασία. Όπως ήδη αναφέρθηκε, εξάλλου, ομοίως αλυσιτελώς, αλλά και αορίστως, κρίθηκε ότι ο προσφεύγων επικαλείται στρέβλωση ανταγωνισμού και παράβαση των αρχών ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας, στο πλαίσιο μιας νυν διαδικασίας που εξαρχής διενεργείται υπό ένα ουδόλως εκ του προσφεύγοντος αμφισβητούμενο, καθεστώς εκ φύσεως του χαρακτηριζόμενο από πλήρη εξαρχής απουσία κάθε ανταγωνισμού και ίσης μεταχείρισης και δη, με αιτητικό του προσφεύγοντος, όχι να διενεργηθεί η διαδικασία με τυπική ανταγωνιστική διαδικασία, αλλά να του ανατεθεί απευθείας, ήτοι άνευ ανταγωνισμού, πρόσθετο από αυτό που του ανατίθεται, αντικείμενο. Συνεπεία των ανωτέρω και για το σύνολο των παραπάνω σωρευτικών λόγων, η προσφυγή κρίθηκε δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 1538/2020 απορριπτέα. Εν συνεχεία, ο προσφεύγων προσέβαλε με Αίτηση Αναστολής την ανωτέρω Απόφαση ΑΕΠΠ, η δίκη περί της οποίας καταργήθηκε με την Απόφαση ΔΕφΑθ 3/2021, υπό την αιτιολογία, σκ. 4 ότι «λαμβάνοντας υπόψη ότι η δυνατότητα απευθείας ανάθεσης παρομοίων συμβάσεως από την Αναθέτουσα Αρχή έχει, δυνάμει των ιδίων ως άνω διατάξεων, απώτατο χρονικό όριο ισχύος τις 31-12-2020, ημερομηνία που έχει ήδη παρέλθει πριν από την έκδοση της παρούσας απόφασης, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν καταλείπεται αντικείμενο για την παρούσα δίκη, η οποία πρέπει να καταργηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 2 του π.δ. 18/1989». Επομένως, το σύνολο των ισχυρισμών του προσφεύγοντος που ερείδονται στην ως άνω εκκρεμοδικία και τούτο ενώ μόνη της η αίτηση αναστολής δεν κωλύει παρά τη σύναψη της σύμβασης και όχι την πρόοδο της διαδικασίας και ενώ δεν εκδόθηκε προσωρινή διαταγή περί αναστολής της ως άνω προόδου, είναι απορριπτέοι, ενώ άλλωστε δια της ως άνω Απόφασης έπαυσε και το οικείο κώλυμα σύναψης σύμβασης που είχε παραχθεί δια της ασκήσεως αρχικώς προδικαστικής προσφυγής και εν συνεχεία

δια της ίδιας της προθεσμίας ως και της ασκήσεως της οικείας Αίτησης Αναστολής, ουδόλως όμως εκ προθεσμίας άσκησης ή άσκησης Αίτησης Ακύρωσης. Περαιτέρω και σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων δια της νυν προσφυγής του δεν προβάλλει κάποιον λόγο αναγόμενο σε αυτές καθαυτές τις προσβαλλόμενες, παρά μόνο στο έρεισμα τους, ήτοι τις οικείες προσκλήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος, εκ των οποίων η μόνη ως άνω προσβληθείσα δια της ως άνω προσφυγής που προηγήθηκε αφορά αποκλειστικά τον προσφεύγοντα, ενώ η δεύτερη, που αφορά την παρεμβαίνουσα δεν προσβλήθηκε ποτέ. Πλην όμως, δεδομένης της δέσμευσης της ΑΕΠΠ δια της ήδη εκδοθείσας Αποφάσεως της, που δεν ανεστάλη, αλλά εξακολουθεί και ισχύει, αλλά και της αυτοτέλειας των σταδίων της διαδικασίας και της απόρριψης της προσφυγής έστω και κατά της μόνης προσβληθείσας πρόσκλησης, απαραδέκτως και άνευ πλέον εννόμου συμφέροντος προβάλλονται ισχυρισμοί κατά της οικείας απόφασης ανάθεσης που αποτέλεσε συνέπεια της προσβληθείσας ανεπιτυχώς πρόσκλησης, πολλώ δε μάλλον άνευ εννόμου συμφέροντος προσβάλλονται οι αποφάσεις ανάθεσης και πρόσκλησης υπογραφής για τη μη προσβληθείσα πρόσκληση, που δεν δύναται να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως. Συνεπώς για όλους τους ανωτέρω λόγους, απαραδέκτως ασκείται η προσφυγή κατά κάθε κεφάλαιο, ισχυρισμό και αιτητικό αυτής, ενώ ενόψει των ανωτέρω, ομοίως αλυσιτελώς και απαραδέκτως, ο προσφεύγων επαναφέρει ισχυρισμούς περί αμφισβήτησης αφενός του καταμερισμού εργασιών που ήδη ορίστηκε δια των ως άνω προσκλήσεων, αφετέρου της δυνατότητας και νομιμότητας της απόφασης του αναθέτοντος να προβεί σε ανάθεση των οικείων υπηρεσιών και στην παρεμβαίνουσα, αλλά το πρώτον προβάλλοντας και κακή χρήση διακριτικής ευχέρειας ως προς την εξαρχής απόφαση να διερευνηθεί δια προσκλήσεως εκδήλωσης ενδιαφέροντος η ανάθεση μέρους εργασιών και στην παρεμβαίνουσα (ισχυρισμοί στο σύνολο τους αναγόμενοι όχι σε αυτή καθαυτή την πράξη ανάθεσης, αλλά στην προηγηθείσα πρόσκληση προς προσφορά για ανάθεση), αφού η ανάθεση αυτή αποτελεί απευθείας και αναγκαία απόρροια της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος αποκλειστικά προς την τελευταία για τις οικείες εργασίες, η οποία

ουδέποτε προσεβλήθη και το περιορισμένο της ανάθεσης στον προσφεύγοντα συνιστά απευθείας απόρροια πάλι της οικείας προς αυτόν πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η προσφυγή κατά της οποίας απερρίφθη. Ομοίως, απαραδέκτως προβάλλονται αιτιάσεις περί της εξαρχής επιλογής του αναθέτοντος να προβεί σε απευθείας αναθέσεις των εν όλω σχετικών εργασιών, αφενός άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού και ο προσφεύγων ήταν αποδέκτης τέτοιας πρόσκλησης και μάλιστα και τη δέχθηκε και προσέφερε και σύναψε σχετική σύμβαση, βλ. κατωτέρω, αφετέρου άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού η επιλογή αυτή απορρέει από τις προσκλήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος, εκ των οποίων η μία προσβλήθηκε ανεπιτυχώς και η άλλη ουδόλως. Σε κάθε δε περίπτωση, το σύνολο των κατά του ίδιου του καθεστώτος της διαδικασίας, αλλά και κατά του καταμερισμού των εργασιών, ισχυρισμών του προσφεύγοντος έχουν ήδη απορριφθεί με αναλυτική αιτιολογία, που προεκτέθηκε, δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 1538/2020, αιτιολογία που εξακολουθεί να ισχύει και εν προκειμένω, προς απόρριψη των αντιστοίχων αιτιάσεων. Άλλωστε, ουδένα ορισμένο και συγκεκριμένο ισχυρισμό προβάλλει ο προσφεύγων περί σφάλματος αυτής καθαυτής της πράξης ανάθεσης στην παρεμβαίνουσα, ήτοι έλλειψη της σε συμμόρφωση με την ως άνω πρόσκληση προσφοράς, προσφοράς αυτής που κρίθηκε αποδεκτή δια της πράξης σε αυτήν ανάθεσης, όπως πλημμέλεια ως προς τα εξ αυτής προσκομισθέντα δικαιολογητικά ή απόκλιση από τις ζητηθείσες απαιτήσεις. Όπως δε αορίστως και αναποδείκτως ο προσφεύγων επαναφέρει όλως υποθετικούς ισχυρισμούς που είχε προβάλει και στην προηγούμενη προσφυγή του, περί μη διάθεσης εκ της παρεμβαίνουσας ειδικευμένου προσωπικού του, η οποία πάντως ουδόλως προκύπτει από τη μη πανηγυρική αναφορά της στην πράξη ανάθεσης στην παρεμβαίνουσα και απλώς συμπεραίνεται εκ των προτέρων από τον προσφεύγοντα, χωρίς καν λήψη υπόψη του ενδεχομένου εκ της παρεμβαίνουσας απασχόλησης ήδη εκπαιδευμένων εργαζόμενων που δεν χρειάζεται να επανεκπαιδευτούν ή να εκπαιδευτούν το πρώτον, και ενώ οι σχετικοί ισχυρισμοί του άλλωστε, απαντήθηκαν και απορρίφθηκαν ήδη δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 1538/2020 και δη, βλ. ανωτέρω, με απόρριψη των ίδιων των υποθετικών βάσεων εφ'ων οι

σχετικοί ισχυρισμοί στηρίζονται. Εξάλλου και ασχέτως όλων των ανωτέρω, όπως προκύπτει από τον φάκελο της υπόθεσης, ήδη, τόσο ο προσφεύγων όσο και ο παρεμβαίνων έχουν υπογράψει τις αντίστοιχες συμβάσεις τους από 31-12-2020, ήτοι ακριβώς τις συμβάσεις για τη σύναψη των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω προσκλήσεις υπογραφής και προς τη σύναψη των οποίων κατέτειναν οι ως άνω προσβληθείσες πράξεις ανάθεσης. Συνεπώς, η διαδικασία δεν ανήκει πλέον, όσον αφορά οιαδήποτε εκ των δύο αναθέσεων, στο προσυμβατικό στάδιο, ενώ άλλωστε, ο προσφεύγων μετέχοντας εν τέλει στην οικεία περί ανάθεσης στον ίδιο διαδικασία, καθιστάμενος ανάδοχος αυτής και υπογράφοντας και τη σχετική σύμβαση, απώλεσε οιοδήποτε έννομο συμφέρον του προς αμφισβήτηση του αντικειμένου και των όρων ανάθεσης. Περαιτέρω δε, όσον αφορά τη σε κάθε περίπτωση απαραδέκτως κατά τα ανωτέρω, προσβληθείσα πράξη για ανάθεση στην παρεμβαίνουσα, η πρόσκληση προς εκδήλωση ενδιαφέροντος για την οποία, ουδέποτε προσεβλήθη, ούτως ή άλλως, δεδομένης της σχετικής υπογραφής σύμβασης, δεν υφίσταται βλάβη του προσφεύγοντος εκ της ως άνω προσβληθείσας πράξης ανάθεσης, αλλά αν υποτεθεί ότι αυτή υφίσταται απορρέει πλέον αυτοδυνάμως από τη σύμβαση, με συνέπεια και προς τούτο ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του προς προσβολή της οικείας δεύτερης ως άνω προσβαλλομένης.

3. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή. Να γίνει δε δεκτή η Παρέμβαση.

4. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να καταπέσει το παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.143,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου με αρ. ... και ποσού 1.143,00

ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 26-1-2021 και εκδόθηκε στις 5-2-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ